ह्मिया तया 'उपनीतप्र् च ताम् उपेत्य तथास्थितां. नुमांसम् ग्रस्मि विक्रीणि गृद्यताम् इत्य् उवाच सः । 187 भोर महासच्च मूल्येन केन 'एतर दीयते वया. इति सा 'त्रपि तदा 'त्राक् स्म दिव्यद्रपा किल 'त्रङ्गना । 188 ततः स वीरो इस्तस्यं तम् एकं मणिनूप्रं संदर्श स्कन्धपृष्ठस्थप्रेतकायो जगाद तां । 189 यो ददात्य अस्य सदृशं दितीयं नूपुरस्य मे मांसं तस्य ददामि 'इदम्, श्रस्त्य् श्रसी यदि गृत्यतां । 190 तच् क्रूबा सा अप्यू अवादीत् तम्, अस्त्य् अन्यो नूपुरो मम, त्रसौ मदीय एवं 'एको नूपुरो हि हृतस् वया । ¹⁹¹ सा 'एव 'ग्रहं या वया दृष्टा श्रूलविद्यस्य पार्श्वतः कृतान्यद्रपा भवता परिज्ञाता 'ग्रस्मि न 'ग्रधुना । 192 तत् किं मांसेन, यद् ग्रहं वच्मि ते, तत् करोषि चेत्, तद् दितीयं द्दाम्य् ऋस्य तुल्यं तुम्यं स्वनूपुरं । 193 इत्यू उक्तः स तया वीरः प्रतिपख तर् ऋब्रवीत्। यत् वं वदितः तत् सर्वं करोम्य् एव चणाद् इति । 194 ततम् तस्मै जगाद् 'एवम् ग्रामूलात् सा मनोषितं, म्रस्ति भद्र त्रिघएटाख्यं व्हिमविक्क्षिरे पुरं । 195 तत्र 'त्रामील् लम्बजिद्धाच्यः प्रवीरो राचमाधिपः तस्य विद्युच्छिखा नाम भाषा असं कामद्रपिणी । 196